

pensionistkort, og der er ingen tvivl om, at ophævelse af disse tidsbegrænsninger vil betyde, at man i fremtiden undgår de ydmygende situationer, hvor pensionister afvises i busserne, ligesom kortet for den enkelte pensionist får en væsentlig højere værdi og skaber mulighed for, at den pågældende ved benyttelse af de kollektive trafikmidler kan disponere uden hensyn til disse tidsbegrænsninger.

Der er ingen tvivl om, at pensionister også i fremtiden, så vidt det overhovedet er dem muligt, vil anvende de kollektive trafikmidler uden for egentlig myldretid – ligesom alle andre, der har mulighed for det – og der er næppe grund til at frygte, at pensionister i tusindvis vil benytte tog og busser, når andre skal til og fra arbejde.

Det vil ikke være rimeligt, hvis udgiften til forøgelse af dispositionsmulighederne vedrørende pensionistkort skal bæres af trafikelskaberne. Det er en statsopgave, og staten må holde trafikelskaberne og DSB skadesløse for merudgiften.

Den maksimale merudgift på årsbasis anslås til 50 mill. kr.

Der henvises i øvrigt til debatten under 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 111 (jfr. Folketingstidende 1985–86, forhandlingerne sp. 9018), hvor et flertal af partier udtrykte en positiv vilje til at ophæve disse begrænsninger. Efterfølgende har det vist sig, at nogle af de regionale trafikelskaber har lempet på de hidtidige begrænsninger.

Vedrørende boligstøtte til pensionister og personlige tillæg

Det er vigtigt at fastslå, at det i forbindelse med folkepensionsændringerne er nødvendigt at omlægge boligydelsen efter de nye folkepensionsregler, således at den i forhold til den enkelte pensionist er neutral, dvs. den pågældende modtager samme boligydelse som tidligere.

De personlige tillæg skal bevares uændrede. På længere sigt vil det i øvrigt være nødvendigt, at Folketinget udarbejder ændrede retningslinjer for tildeling af personlige tillæg, idet den nuværende administration af disse tillæg i kommunerne indebærer væsentlige samspilsproblemer.

Vedrørende indkomstafhængighed

Det stærkt stigende antal pensionister indebærer, at det er nødvendigt – over en længere årrække – at indtægtsregulere folkepensionen. Det må ske på en sådan måde, at ingen pensionister kommer i klemme eller oplever bratte forringelser.

Velstandsreguleringen og dyrtidsreguleringen af den fulde folkepension fastholdes og tillægges den indkomstafhængige del af pensionen.

Indkomstafhængigheden må fastlægges, så alle med små og mellemstore arbejdsmarkedspensioner – op til ca. 85.000 kr. – skal have den forbedrede folkepension.

I forbindelse med omlægning af folkepensionen til en fuld indtægtsreguleret pension må man samtidig påbegynde afviklingen af samordningsfradraget for tjenestemænd. Afviklingen må ligeledes ske over en årrække og samordnes med udbygningen af den indkomstafhængige folkepension.

Når folkepensionen efter en længere årrække er fuldt indtægtsreguleret, betyder det, at en enlig folkepensionist først mister hele den fulde folkepension, når den samlede ekstraintægt udgør i alt 283.000 kr. (1987-priser) og en gift pensionist ved en egenintægt på 215.000 kr. (1987-priser).

Finansieringen

De samlede forbedringer af folkepensionen indebærer mærkbare merudgifter for det offentlige. For 1988 skønnes merudgiften at være ca. 2½ mia kr.

I den sociale pensionsfond er der endnu 1,2 mia kr. i udisponeret renteafkast. Regeringen har bebudet, at man vil anvende disse penge til et forslag om delpension. Socialdemokratiet må fastholde, at midlerne fra den sociale pensionsfond skal tilfalde pensionisterne. I øvrigt finder Socialdemokratiet ikke, at regeringens delpensionsforslag indebærer nettoudgifter for staten. Også af den grund finder Socialdemokratiet det rigtigt at anvende de udisponerede midler til forbedring af folkepensionen gennem dette forslag.

Socialdemokratiet er rede til at medvirke til at tilvejebringe de resterende midler til finansiering af pensionsreformforslaget sammen med de partier, der vil indgå forlig om denne reform. Skulle det vise sig, at der i dag ikke er flertal for forslaget, vil Socialdemokratiet i en kommende regering fremsætte dette forslag samordnet med en økonomisk politik, der gør forslaget realiserbart.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag nr. B 111 af 11. februar 1986 om forbedring af pensionisternes vilkår er delvis indarbejdet i dette beslutningsforslag, idet man har undladt at indarbejde de punkter, der ikke fik tilslutning blandt et flertal af Folketingets partier, herunder ferieydelsen og de øgede tilskud til medicin og brillor. De politiske partier, der kritiserede disse forslag, gav udtryk for